

Deliydi Dilimi Yaran Bal

– DemirMUTLUGİL · 26 Mayıs 2015

Başınızı omzuma yaslayabilirsiniz,
Diye sesleniyordu kıyı ağaçları
Deniz aynıydı
Masa aynı
Hay aksiler sıradan
Sıfırları silinmiş,
Son bozukluğumu attım suya
Büsbütündüm...

Burnunu koluna silen,
Balıkçı leğeninde
Yeni tutulmuş nutkum vardı,
Derinini özleyen
Sırılsıklamdı...
Yağmurlu bir sokakla kaçıyordu,
Kayıp bir şemsiye
Gece de uykum kaçmıştı
Kaçan kaçanaydı
Boğazıma yapışmış denizi çimdikliyordum,
Köpürüyordu...

Ölü doğmuş kumrular,
Uçmayı öğrenirken
Koşarak gidiyordu,
İpini çektiğim dün
Karaya vuruyordu,
Canlı bir hikaye,
Elinde vesikalık yüz
Çin gülüydü
Diken ucu
Kan taşı
Kıyım, köşemin canı yanıyordu

Kumral bir yalnızlık seçmiştim,
İşporta tezgahından

Berelenmiş bir kakül
İki köprücük kemiği,
Yakaları bağlayan
Döpiyesli bir falcı falıma baktı
Uzunmuş ömrüm
Üç kere sevindim...

Evet... Evet
Yüzümü gözümü denize verdim sonra
Nedenini hatırlamıyorum
Gözümün birini güneş aldı
Yaşlandım...
Diğer gözüm aktı sessiz
Aklının ucundan düştüm sonra,
Varmış gibi yapan kadınların
Ne eksik
Ne fazla
Kendimi geriye aldım bedelsiz

suadiyemayısikibinonbeş
Demir Mutlugil